

til deres Interesser, der opstillede dem, Socialdemokratiets. Det var Sammenhængen. Men hvad har det at gøre med Spørgsmaalet, om det Pinstrupske Venstre eller Socialdemokratiet er et Klasseparti eller et Samfundsparti? Det er helt andre Ting, der afgør Overvejelserne derom. Efter den Tale, det ærede Medlem Hr. Pinstrup holdt i Aftes og hans Stilling i det hele, er hans Politik den mest kyniske, den mest udpræget egoistiske og mest snæversynede Klassepolitik, Pinstrupisme, Mygdalisme, eller hvad man vil kalde det, medens Socialdemokratiets Politik ifølge selve vort Partis Navn, ifølge selve Ordet Socialisme, ifølge sit Program er samfundspolitisk. Lad os diskutere det, og vi skal nok sejre i den Debat.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hauge har Ordet for en kort Bemærkning.

Hauge: Det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard fandt Anledning til at fastslaa som noget bemærkelsesværdigt, at jeg havde sagt, at Ordningen af 9. Juli kunde have holdt. Men han glemte at føje til, under hvilke Betingelser jeg mente den kunde have holdt. For det første sagde jeg, at den kunde have holdt, hvis de, der var med til at træffe den, var enige; men det staar mig ikke klart, om der fandtes en saadan Enighed. Det staar mig ikke klart, om Bankinspektøren i det store og hele erklærede sig enig med de paagældende i Ministeriet og i Nationalbanken med Hensyn til Erklæringen. At han til en vis Grad akkviescerede ved Ordningen, er uomstvisteligt, men det staar mig ikke klart, hvor megen Andel han i øvrigt havde i Ordningen, om han overhovedet havde noget med den udsendte Erklæring at gøre. Det er et af de Spørgsmaal, der endnu ikke er oplyst; om det nogen Sinde vil blive det, skal jeg ikke udtale mig om. Men det er klart, at i samme Øjeblik, der var Uenighed, i samme Øjeblik man ikke kunde samles om et fælles Synspunkt og fastslaa det overfor Offentligheden, og man heller ikke vilde fjerne Uroens Aarsager — det var det andet Punkt, som var nødvendigt —, var Ordningen umulig. Det maatte man sige sig selv. I min Udtalelse ligger der derfor aldeles ikke noget bemærkelsesværdigt i Forhold til, hvad der tidligere er udtalt af den ene eller anden her i Salen. Jeg forstaar heller ikke Bemærkningen om, at det skulde have noget som helst at betyde, at man senere har foreslaaet en anden Ordning og været med til at gennemføre den. Det er klart, at naar den først trufne Ordning ikke kunde

holde, havde man kun Valget mellem at lade Banken bryde sammen eller at skabe en ny Ordning. Da vi Socialdemokrater paa ingen Maade vilde stille os paa det Standpunkt, at Sagen ikke vedkom os, ydede vi vort, jeg tør sige gode Bidrag, til at der kom en ny Ordning til Veje. Ja, jeg tør sige, at den høje Regering vilde ikke have været i Stand til, saaledes som Forholdene laa, at gennemføre en ny Ordning, hvis ikke Socialdemokratiet havde ydet sin kraftige Bistand dertil. Saa meget mere uforstaaeligt er det, at den høje Regering, efter at den nye Ordning var truffet, faktisk sagde: nu bryder vi os ikke om, hvad Socialdemokraterne i øvrigt kan mene om Sagen, nu ordner vi Sagen uden om dem eller endog mod dem.

Moltesen: Det var mig en Tilfredsstillelse at høre det konservative Folkepartis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Pürschel, forleden Dag opfordre de danske Delegerede ved Folkeforbundets Forsamling til at give nogle Meddelelser dernede fra, i Særdeleshed om Nedrustningskommissionen og hele det militære Spørgsmaals Stilling dernede, og da jeg netop var Medlem af den Kommission, skal jeg tillade mig at fremdrage enkelte Ting, som formodentlig kunde have deres Interesse. For øvrigt synes jeg, at det i og for sig var rimeligt, om der hvert Aar blev givet en Meddelelse dernedefra, saa meget mere, som der jo paa Udenrigsministeriets Budget er opført en Post paa 250 000 Kr. til Folkeforbundet, en Sum, der er anslaaet, og som ikke vil holde; den har ikke holdt før og vil heller ikke holde i Fremtiden. I 1921 var Beløbet 416 666 Guldfrancs, i 1922 404 503 Guldfrancs, og efter den nu vedtagne nye Fordelingsnorm, hvorefter Danmark skal svare 12 Enheder ud af 944, vil Danmarks Andel blive omtrent 326 400 Guldfrancs for 1923, det vil sige, at vi kommer til at betale 80 000 Guldfrancs mindre end i Aar og 90 000 Guldfrancs mindre end i Fjor, til Trods for at Folkeforbundets Udgifter stiger hvert Aar. Men det ligger i dette, at man er gaaet bort fra den i Folkeforbundspagten bestemte Fordelingsnorm, hvorefter Udgifterne skulde fordeles som Udgifterne til Verdenspostforeningens internationale Bureau; denne Fordelingsmaade, som var uretfærdig overfor de smaa Stater, er blevet ændret, altsaa til vor Fordel.

Det er ikke sjældent i Rigsdagen at høre det Spørgsmaal rejst, om ikke disse og andre Udgifter til Folkeforbundet er ganske overflødige; det har jo foreløbig ingenting gjort, siger man. Man ventede